

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1179/2022
08.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Аладина Шемовића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 579/22 од 04.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.11.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, као основан, па се **УКИДА**, у ставу I изреке, правноснажна пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 579/22 од 04.10.2022. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 37/21 од 20.05.2022. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које је утврђена казна затвора у трајању од једне године и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 26.04.2021. године до 26.08.2021. године, као и време проведено на мери забрана напуштања стана уз електронски надзор од 27.08.2021. године до 25.05.2022. године. На основу члана 87. у вези члана 348. став 6. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, ближе опредељених у изреци пресуде. На основу члана 264. ЗКП, окривљени је обавезан да Вишем суду у Новом Пазару на име паушала плати износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени ББ, је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 579/22 од 04.10.2022. године, у ставу I изреке, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару, првостепена пресуда је преиначена, само у погледу одлуке о казни, тако што је другостепени суд окривљеном најпре утврдио појединачне казне за кривична дела за која је оглашен кривим првостепеном пресудом и то, за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, казну затвора у трајању од једне године, коју је задржао као правилно утврђену и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, утврдио казну затвора у трајању од две године, а затим окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору од 26.04.2021. године до 26.08.2021. године, као и време проведено на издржавању мере забрана напуштања стана од 27.08.2021. године до 25.05.2022. године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена. Истом пресудом, у ставу II изреке, одбачена је као недозвољена жалба оштећеног ББ, изјављена против првостепене пресуде.

Против наведене другостепене пресуде, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Аладин Шемовић, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези члана 54. став 3. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијану пресуду у ставу I укине и предмет врати Апелационом суду у Крагујевцу на поновно одлучивање или да исту, у наведеном делу, преиначи и окривљеном изрекне блажу кривичну санкцију, као и да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, односно прекине, у смислу члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је другостепени суд доношењем побијане правноснажне пресуде, учинио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, на штету окривљеног, с обзиром на то да је одлуком о кривичној санкцији повредио одредбу члана 54. став 3. КЗ, којом је прописано да се околност која је обележје кривичног дела не може узети у обзир и као отежавајућа, односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Из списка предмета произлази да је окривљени АА, правноснажном пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 37/21 од 20.05.2022. године, оглашен кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које је утврђена казна затвора у трајању од једне године и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору и на мери забрана напуштања стана.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца окривљеног, Апелациони суд у Крагујевцу је испитујући одлуку о казни нашао да је првостепени суд приликом одмеравања врсте и висине кривичне санкције окривљеном, ценио све околности, које у смислу члана 54. КЗ утичу да казна буде већа или мања и правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио да је отац два детета и да раније није осуђиван, те да му је правилно утврдио казну затвора у трајању од једне године за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које кривично дело се казна не побија изјављеном жалбом јавног тужиоца.

Апелациони суд у образложењу своје пресуде даље наводи да се основано жалбом јавног тужиоца указује да је суд утврђене олакшавајуће околности погрешно ценио као нарочито олакшавајуће, које оправдавају утврђивање казне испод законом прописаног минимума за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, па је усвајањем жалбе јавног тужиоца, а с обзиром на наведене олакшавајуће околности, те нарочито ценећи као отежавајућу околност чињеницу да је окривљени предметним пиштољем који је неовлашћено носио критичном приликом извршио кривично дело из члана 121. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим, утврдио за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, казну затвора у трајању од две године, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору и на мери забрана напуштања стана.

У конкретном случају, другостепени суд је приликом одмеравања, односно утврђивања казне за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, ценио као отежавајућу околност чињеницу да је окривљени предметним пиштољем, који је неовлашћено носио извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ.

Радњу извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, може представљати свака радња која је подобна да проузрокује тешку повреду телесног интегритета, а у конкретном случају, радња извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, као објективно законско обележје тог дела, састоји се у испаливању пројектила из предметног пиштоља.

Према томе, другостепени суд је радњу извршења – елемент бића кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, узео у обзир и ценио као отежавајућу околност приликом одмеравања казне окривљеном за кривично дело

недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, чиме је повредио одредбу члана 54. став 3. КЗ, која прописује принцип забране двоструког вредновања, према ком принципу није дозвољено да се нека околност вреднује два пута: први пут од стране законодавца, кад је он предвиђа као конститутивни елемент кривичног дела (или као квалификаторну или привилегујућу околност), а други пут приликом одмеравања казне.

Наиме, у ситуацији када се против истог учиниоца води јединствен кривични поступак за два кривична дела учињена у стицају и изриче јединствена казна, не може се обележје једног кривичног дела, за које је утврђена казна, узети у обзир и као отежавајућа околност при одмеравању, односно утврђивању казне за друго кривично дело, као што је то учињено у конкретном случају.

Како је другостепени суд приликом одмеравања казне окривљеном за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ узео у обзир као отежавајућу ону околност, која је обележје кривичног дела из члана 121. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом и самим тим исту околност вредновао два пута, то је другостепеном пресудом и то одлуком о кривичној санкцији повређен закон на штету окривљеног – члан 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, како се то основано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног као основан, укинуо другостепену пресуду у наведеном делу и предмет вратио Апелационом суду у Крагујевцу на поновно одлучивање о изјављеним жалбама јавног тужиоца и браниоца окривљеног, при чему ће суд у поновном поступку отклонити повреду закона на коју је указано у овој пресуди, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.